

توسط معاون پژوهشی جهاد دانشگاهی گیلان صورت گرفت ، تشریح مشکلات تولید و فرآوری چای و راهکارهای حمایتی در کشور



معاون پژوهشی جهاد دانشگاهی گفت: ناهماهنگی بین میزان تولید برگ سبز، ظرفیت کارخانجات چای و کیفیت نامناسب فرآوری و تولید چای خشک از جمله مشکلات فرآوری چای است.

دکتر محسن نساج در گفتوگو با خبرنگار ایسنا اظهار کرد: فرسودگی ماشین‌آلات اکثر کارخانجات چای‌سازی، نبود شبکه‌های همکاری موثر میان بنگاهی، فقدان نیروهای ماهر و متخصص در تولید و توزیع چای خشک، انبارداری و بسته بندی نامناسب و کم کاری و تاخیر در مراحل تولید چای خشک از دیگر مشکلات فرآوری چای است. از طرفی مشکل واردات بی رویه چای چه از مبادی قانونی و چه از طریق قاچاق باعث شده است چای داخلی جایگاه خود را از دست بدهد.

وی افزود: همچنین فرآوری مجدد چای سنواتی با افزودن اسانس شیمیایی و رنگ موجب تغییر ذائقه به سمت چای اسانس دار شده و نوعی اعتیاد به مواد شیمیایی اسانس را پدید آورده است. رسانه‌های گروهی

از جمله صدا و سیما نیز در این زمینه اطلاع رسانی نمی‌کنند و بالعکس اقدام به پخش آگهی جای خارجی می‌کنند.

نساج با اشاره به مشکلات تولید چای در ایران اظهار کرد: مشکلات چای را در ایران می‌توان به چند بخش عمده شامل مشکلات بخش زراعی، فرآوری، تجارت، قوانین نظارتی و حمایتی و فرهنگی و اجتماعی تقسیم کرد.

وی، فرسایش خاک، نبود سیستم آبیاری مناسب، یکنواخت نبودن باغات چای و بذری بودن اکثر باغات (نوع بوته‌های چای)، کوچک و پراکنده بودن واحدهای زراعی (باغات چای)، مدیریت ناصحیح باغات چای، تغییر کاربری باغات چای، نبود عملیات به‌زراعی و به‌نژادی در باغات چای، قدیمی‌بودن باغات چای، حمایت نامناسب و سازمان نیافته دولت از کشاورزان چایکار و هزینه بالای تولید را از جمله مشکلات زراعی عنوان کرد.

وی با اشاره به مشکلات تجارت در بخش چای، توضیح داد: کمبود دانش فنی، محدودیت اراضی چایکاری، بالا بودن هزینه‌های تولید و پایین بودن نرخ بازده سرمایه‌گذاری در صنعت چای، بازار رسانی ضعیف، نظارت و حمایت ناصحیح توسط دولت در مراحل بازاریابی تا فروش، بسته‌بندی‌های نامناسب چای داخلی، افزودن اسانس و رنگ به چای سنواتی و فروش آن به عنوان چای بهاره از مشکلات بخش تجارت چای است.

نساج، عدم نظارت بر قاچاق چای، عدم نظارت کافی در درجه‌بندی، فرآوری و بسته‌بندی و نیز وجود رانت در همه این موارد، سپردن چای و چایکاری به افراد غیرمتخصص، وجود مافیای خطرناک در حوزه چای، قوانین عجیب در اعطای امتیاز واردات چای به خریدار برگ سبز و سهم نبودن کشاورز در سود حاصل از فروش چای خشک وارداتی را از مشکلات مربوط به قوانین نظارتی و حمایتی عنوان کرد.

وی افزود: تغییر ذائقه مصرف‌کنندگان ایرانی، فرهنگسازی و هدایت ذائقه ایرانی به سمت چای بودار و طعم دار، عدم حمایت رسانه‌های گروهی بویژه صدا و سیما از چای ایرانی و عدم حمایت مصرف‌کنندگان ایرانی از چای داخلی، مشکلات فرهنگی و اجتماعی چای است.

عضو هیات علمی جهاددانشگاهی به راهکارهای کوتاه مدت حمایتی اشاره و تصریح کرد: خرید برگ سبز چای به نرخ روز، پرداخت تسهیلات بدون بهره برای انجام عملیات به‌زراعی، تامین نهاده‌های کشاورزی از محل

خرید برگ سبز چای، بررسی امکان تشکیل تعاونی یا مجتمع باغ - کارخانه به صورت پایلوت، نظارت کافی در تمام مراحل از زراعی تا فروش و بازرنگری جدی در مدیریت صنعت چای کشور از راهکارهای کوتاه مدت حمایتی چای است.

نساج، تهیه و تدوین طرح جامع کشت و صنعت چای با نظارت کارشناسی صاحب نظران، تامین اعتبار و تعیین جدول زمانبندی جایگزینی باغهای فرسوده و قدیمی، تعیین قیمت خرید برگ سبز چای بر اساس هزینه های متعارف تولید و با توجه به تورم سالیانه، تدوین قوانین با قدرت اجرایی لازم برای جلوگیری از تغییر کاربری باغات چای، تعریف شاخصهای استانداردسازی کارخانجات چای و الزام کارخانجات به رعایت موازین این استاندارد، بکارگیری نیروهای متخصص در تولید تا فروش چای، فراهم سازی بستر برای قرار دادن چای داخلی در سبد کالای خانوار، تنظیم قوانین برای تشویق صادرات به جای واردات چای به عنوان یک محصول کاملا ارگانیک که تقاضا و قیمت مناسبی در خارج کشور دارد و بکارگیری تحقیقات در راستای افزایش کمی و کیفی عملکرد چای و کاربردی کردن نتایج تحقیقات را از راهکارهای بلندمدت در حمایت از چای کشور بیان کرد.